

Súd: Najvyšší správny súd SR
Spisová značka: 10Asan/21/2020
Identifikačné číslo spisu: 8019200418
Dátum vydania rozhodnutia: 30. júna 2022
Meno a priezvisko: JUDr. Anita Filová
Funkcia: predsedníčka senátu
ECLI: ECLI:SK:NSSSR:2022:8019200418.1

ROZSUDOK

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Anity Filovej (sudkyňa spravodajkyňa) a sudcov JUDr. Petry Príbelskej, PhD. a JUDr. Juraja Vališa, LL.M. v právnej veci v právnej veci žalobcu: G. Č., nar. XX.XX.XXXX, P. J. X. Č.. X, Y., právne zastúpeného Mgr. Radovanom Muzikom, advokátom so sídlom Štúrova 30, Humenné, proti žalovanému (sťažovateľ): Krajské riaditeľstvo PZ, Krajský dopravný inšpektorát, Oddelenie bezpečnosti cestnej premávky so sídlom v Prešove, ul. Pionierska 33, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného Č.p: KRPZ-PO-KDI3-19/2019-P z 11. apríla 2019, o kasačnej sťažnosti žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Prešove č.k. 2Sa/15/2019-47 z 18. februára 2020, takto

r o z h o d o l :

I. Kasačná sťažnosť sa z a m i e t a .

II. Žalobcovi sa p r i z n á v a nárok na plnú náhradu trov kasačného konania.

O d ô v o d n e n i e

I. Priebeh administratívneho konania a správneho súdneho konania

1. Preskúmaným rozhodnutím zo dňa 11.04.2019 Č.p.: KRPZ-PO-KDI3-19/2019-P žalovaný zamietol odvolanie žalobcu proti rozhodnutiu Okresného dopravného inšpektorátu Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Humennom (ďalej aj „OR PZ“) Č.p.: ORPZ-HE-ODI2-140/2018-P-SK zo dňa 07.02.2019, ktorým OR PZ uznal žalobcu vinným zo spáchania priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky, pretože svojím konaním porušil § 19 ods. 1 zákona č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o cestnej premávke“), keď v zmysle § 137 ods. 2 písm. c/ citovaného zákona porušil pravidlá cestnej premávky závažným spôsobom tým, že dňa 09.10.2018 viedol osobné motorové vozidlo zn. Š. M., v obci X. E. D. M. Y.. Žalobca bez toho, aby sa bezprostredne pred odbočením vľavo na mostík do dvora rodinného domu presvedčil, či v tom čase nie je už predchádzaný iným vozidlom, vybočil zo smeru svojej jazdy vľavo, čím ohrozil vodiča vozidla Seat Toledo idúceho za ním ako tretie vozidlo v poradí, ktorý v tom čase ľavým jazdným pruhom predchádzal vozidlo Škoda Octavia a ako druhé v poradí vozidlo Chevrolet Aveo. V čase začiatku

vybočovania vozidla Škoda Octavia sa predchádzajúce vozidlo Seat nachádzalo pri predchádzaní vozidla Chevrolet celým objemom v ľavej časti vozovky v smere jazdy, v dôsledku čoho došlo k nárazu prebiehajúceho vozidla Seat do vozidla Škoda Octavia a následne i do prednej časti vozidla Opel stojaceho na mostíku pred rodinným domom. Pri dopravnej nehode žalobca utrpel ľahké zranenie s dobou liečenia do 7 dní, škoda na vozidle Škoda Octavia vznikla vo výške cca 1 500,- €, na vozidle Seat Toledo vo výške 6 000,- € a na vozidle Opel cca 1 500,- €. Za priestupok bola žalobcovi uložená sankcia - pokuta vo výške 150,- €.

2. Správne orgány vychádzali o.i. z odborného vyjadrenia znalca Ing. Jána Maguru č. 31/2018, z ktorého vyplýva, že kolíznú situáciu vytvoril vodič vozidla Škoda Octavia tým, že z pravého jazdného pruhu vozovky vybočoval vľavo v čase, keď už bol vozidlom Seat predchádzaný. Podľa analýzy priebehu nehody vozidlo Škoda Octavia začalo vybočovať do ľavého pruhu v čase iba okolo 1,0 s pred zrážkou. V čase začiatku vybočovania vozidla Škoda Octavia sa predchádzajúce vozidlo Seat nachádzalo pri predchádzaní vozidla Chevrolet celým objemom v ľavej časti vozovky v smere ich jazdy, v polohe okolo 18 m od miesta zrážky, čo bolo okolo 14,5 m za odbočujúcim vozidlom Škoda Octavia. Na strane druhej si vodič vozidla Seat svojou technikou jazdy, prekročením maximálne dovolenej rýchlosti v danom úseku, vytvoril podmienky, ktoré mu sťažovali zabrániť nehode. Ak by sa vozidlo Seat v prednehodovom deji pohybovalo rýchlosťou pod 50 km/h, jeho vodič by nemohol pred ním idúce vozidlá, jazdiace podobnou rýchlosťou predchádzať. Podľa názoru znalca vodič jazdiaceho a vľavo odbočujúceho vozidla Škoda Octavia mohol dopravnej nehode predísť, ak by sa z dôvodu, že odbočoval mimo križovatky do dvora rodinného domu a teda na miesto ležiaceho mimo cesty, bezprostredne pred vybočením cez stred vozovky presvedčil, či už nie je predchádzaný. Zotrvaním v pravom pruhu by umožnil predchádzajúcemu vozidlu Seat ľavým pruhom prejsť a až po jeho prejení bezpečne odbočiť. Vozidlo Škoda Octavia podľa analýzy nehody vybočovalo vľavo v čase okolo 1,0 s pred zrážkou, ale vodič vozidla Seat začínal pred ním jazdiace vozidlá Chevrolet a Škoda Octavia predchádzať už v čase okolo 3 až 4,5 s pred zrážkou, to znamená, že vodič vozidla Škoda Octavia mal ešte pred samotným vybočením z pravého pruhu dostatok času presvedčiť sa, či nie je ľavým pruhom predchádzaný. Vodič predbiehajúceho vozidla Seat mohol nehode predísť, ak by úmysel odbočovať vodiča pred ním jazdiaceho vozidla Škoda Octavia vľavo včas, ešte pred jeho vybočovaním do ľavého pruhu zaregistroval a včasným spomalením, resp. zastavením, mu odbočenie ukončiť umožnil. Z ďalších znalcom uvádzaných skutočností vyplýva, že zapnutie smerovky, včasnosť a rozpoznateľnosť, ako aj predvídanie, nie sú otázky technické a technický znalec na takéto otázky nie je kompetentný odpovedať.

3. Včas podanou správnu žalobou sa žalobca domáhal zrušenia rozhodnutia žalovaného, ktoré podľa jeho názoru vychádzalo z nesprávneho právneho posúdenia veci a bolo nepreskúmateľné pre nezrozumiteľnosť, resp. nedostatok dôvodov. Podľa názoru žalobcu odborné vyjadrenie priebehu nehody je vypracované iba na základe výpovede účastníka nehody G. T.. Žalobca o.i. poukázal na to, že účastník dopravnej nehody G. T. v zázname o dopravnej nehode uviedol, že predbiehal žalobcu v čase, kedy vozidlo Škoda Octavia malo smerovku a odbočovalo, potom v neskoršej výpovedi uviedol, že nevidel, že by niektoré z vozidiel malo zapnutú smerovku. S týmto rozporom sa správny orgán podľa žalobcu nevysporiadal.

4. Krajský súd v Prešove (ďalej len „krajský súd“ alebo „správny súd“) preskúmal administratívny spis, resp. podania účastníkov konania a dospel k záveru, že rozhodnutia správnych orgánov boli vydané predčasne na základe nedostatočne zisteného skutkového stavu. Podľa názoru krajského súdu z § 15 ods. 5 zákona o cestnej premávke vyplýva, že nielen vodič, ktorý odbočoval doľava mal povinnosť v priebehu vedenia motorového vozidla Škoda Octavia, ale povinnosť mal aj vodič motorového vozidla Seat, ktorý predchádzal dve pred ním idúce motorové vozidlá. Konkrétne vodič motorového vozidla Seat mal povinnosť sa dostatočným spôsobom ubezpečiť, či môže predchádzať a či má pred sebou taký rozhľad na takú vzdialenosť, ktorá je potrebná na bezpečné predchádzanie. Ako vyplýva z vyjadrenia nielen samotného žalobcu, ale aj svedkyne B. O. motorové vozidlo Seat predchádzalo jednak Chevrolet, v ktorom jazdila svedkyňa, ale aj motorové vozidlo zn. Škoda Octavia takým spôsobom, že dopravnú nehodu, ku ktorej následne došlo, mohol spôsobiť vodič motorového vozidla Seat Toledo. Správny súd konštatoval, že žalobca včas dal znamenie o odbočovaní, teda

smerovku doľava, čo bolo potvrdené nielen jeho výpoveďou, ale aj výpoveďou svedkyne B. O.. Uvedenú skutočnosť v konečnom dôsledku potvrdil aj vodič motorového vozidla Seat Toledo - G. T., ktorý vo svojej výpovedi do záznamu uviedol, že predchádzal vodiča motorového vozidla Škoda Octavia, ktoré malo smerovku a odbočovalo doľava.

5. S poukazom na § 19 ods. 1 zákona o cestnej premávke krajský súd dával do pozornosti, že z uvedeného ustanovenia vyplýva, že vodič pri odbočovaní nesmie ohroziť vodiča idúceho za ním. Tú skutočnosť, že vodič Škody Octavie už bol v ľavom jazdnom pruhu potvrdila nielen samotná svedkyňa B. O., ale túto skutočnosť potvrdili aj samotné fotografie a náčrtok plánu dopravnej nehody. Týmito skutočnosťami sa podľa názoru správneho súdu znalec vo svojom odbornom vyjadrení dostatočne nezaoberal. Čo sa týka povinností žalobcu ako vodiča odbočujúceho so svojim motorovým vozidlom doľava, podľa názoru krajského súdu si tento splnil všetky povinnosti, ktoré mu vyplývali z ustanovenia § 19 ods. 1 zákona o cestnej premávke.

6. Krajský súd poukázal na fakt, že z § 19 ods. 1 zákona o cestnej premávke vyplýva, že vodič vozidla idúceho za vozidlom, ktoré odbočuje musí dbať na zvýšenú opatrnosť a svojou jazdou nesmie ohroziť vodiča odbočujúceho vozidla. Z uvedenej časti znenia § 19 ods. 1 zákona o cestnej premávke vyplývala povinnosť vodičovi idúceho za vozidlom žalobcu, t.j. vodičovi T., ktorý išiel osobným motorovým vozidlom Seat Toledo, ktorý odbočoval a ktorý predchádzal dve motorové vozidlá idúce pred ním a nezabezpečil jazdu motorového vozidla v takom rozsahu, aby dostatočne dbal na zvýšenú opatrnosť a svojou jazdou neohrozil vodiča odbočujúceho vozidla. S uvedenou skutočnosťou sa podľa názoru krajského súdu nezaoberali správne orgány a rovnako sa touto skutočnosťou nezaoberal ani znalec vo svojom odbornom stanovisku.

7. Z uvedených skutočností mal preto krajský súd za preukázané, že správne orgány sa dostatočným spôsobom nezaoberali objasnením priestupku na základe správne zisteného skutočného stavu veci, pretože tento nebol dostatočne zistený a z tohto dôvodu zrušil rozhodnutie žalovaného a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

II. Kasačná sťažnosť žalovaného (sťažovateľa)

8. Proti rozsudku krajského súdu podal žalovaný kasačnú sťažnosť a to z dôvodu, že zo záverov odborného vyjadrenia znalca bolo zrejmé, že kolíznu situáciu vytvoril žalobca, resp. on by mohol dopravnej nehode predísť. Žalovaný uviedol, že za zahájenie manévru odbočovania považuje až samotnú zmenu smeru jazdy a nie uvedenie do činnosti ukazovateľa zmeny smeru jazdy.

9. Podľa názoru sťažovateľa odborné vyjadrenie znalca nevykazovalo znaky chybnosti a znalec pri vypracúvaní odborného vyjadrenia bral do úvahy o.i. aj výpoveď žalobcu, E. T. S. B. O., čo je zrejmé z bodu II.2.1 odborného vyjadrenia. Podľa názoru sťažovateľa, ak by žalobca chcel spochybniť závery znalca, bolo jeho právom k týmto tvrdeniam predložiť dôkazné prostriedky, ktoré by tieto závery znalca spochybnili. Ďalej sťažovateľ namietal, že výrok rozsudku krajského súdu nie je určitý a úplný. Na záver svojej kasačnej sťažnosti sťažovateľ poukázal na rozsudky Najvyššieho súdu SR sp.zn. 1Sžd/4/2014, resp. 1Sžd/23/2013, z ktorých vyplýva, že v zložitých dopravných situáciách nie je povinnosťou správneho orgánu preukázať, či účastník dopravnej nehody dával pred dopravnou nehodou pri odbočovaní znamenie o zmene smeru jazdy. Rovnako sa v nich kasačný súd venoval potrebnosti osobného výsluchu znalca k predloženému znaleckému posudku (znalecký posudok je po formálnej aj obsahovej stránke zrozumiteľný a obsahuje podklady súvisiace so spisom a z nich vyplývajúce zistenia), čo by v danom prípade bolo neefektívnym úkonom iba predlžujúcim priestupkové konanie dodajúc, že opačná situácia by nastala pokiaľ by žalobca predložil minimálne na porovnateľnej rovnakej alebo vyššej úrovni vyslovené argumenty o konkrétnych právnych nedostatkoch vypracovaného znaleckého posudku. Na základe hore uvedených skutočností sťažovateľ navrhol, aby kasačný súd zrušil rozsudok krajského súdu a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

10. Žalobca sa ku kasačnej sťažnosti žalovaného nevyjadril.

III. Argumentácia Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky

11. 1. augusta 2021 začal Najvyšší správny súd Slovenskej republiky (ďalej aj ako „Najvyšší správny súd“) činnosť a začal konať vo všetkých veciach, v ktorých do 31. júla 2021 konal Najvyšší súd Slovenskej republiky v správnom kolégiu (čl. 154g ods. 4 a 6 Ústavy v spojení s § 101e ods. 2 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov). Predmetná kasačná sťažnosť bola predložená Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky 23.10.2020 a zaregistrovaná v jeho správnom kolégiu pod sp.zn. 10Asan/21/2020. Od 1. augusta 2021 je teda na konanie o nej príslušný Najvyšší správny súd. Vec bola náhodným spôsobom pridelená do piateho senátu Najvyššieho správneho súdu, ktorý o nej rozhodol pod pôvodnou spisovou značkou.

12. Najvyšší správny súd, po zistení, že kasačná sťažnosť bola podaná včas (§ 443 ods. 1 SSP), oprávnenou osobou (§ 442 ods. 1 SSP), smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému je prípustná (§ 439 SSP) a má predpísané náležitosti (§ 57 SSP a § 445 SSP), preskúmal napadnutý rozsudok, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo v medziach podanej kasačnej sťažnosti (§ 453 ods. 1 a 2 SSP), a rozhodujúc bez nariadenia pojednávania (§ 455 SSP) dospel k záveru, že kasačná sťažnosť nie je dôvodná.

13. Po preskúmaní administratívneho spisu a napadnutého rozsudku správneho súdu Najvyšší správny súd musí konštatovať, že napadnuté rozhodnutie žalovaného, pokiaľ ide o dôvody odvolávajúce sa na závery odborného vyjadrenia znalca, vykazuje také vady, ktoré oprávnene odôvodňovali zrušenie napadnutého rozhodnutia správnym súdom, pričom argumenty vznesené sťažovateľom nie sú, podľa názoru kasačného súdu, spôsobilé zvrátiť rozhodnutie správneho súdu.

14. Z kasačnej sťažnosti je zrejmé, že sťažovateľ namieta nesprávne právne posúdenie veci, pretože podľa jeho názoru zo záverov odborného vyjadrenia znalca bolo zrejmé, že kolíznu situáciu vytvoril žalobca, resp. on by mohol dopravnej nehode predísť. Podľa názoru sťažovateľa ak by žalobca chcel spochybniť závery znalca, bolo jeho právom k týmto tvrdeniam predložiť dôkazné prostriedky, ktoré by spochybnili závery znalca.

15. Z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia je zrejmé, že rozhodujúcim podkladom pre ustálenie viny žalobcu zo spáchania priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky bolo odborné vyjadrenie znalca - Ing. Jána Maguru.

16. Obsahom administratívneho spisu je preukázané, že žalobca v priebehu celého konania namietal skutočnosti súvisiace s dopravnou nehodou, vrátane podkladov, z ktorých znalec vychádzal. Tiež poukázal na to, že jednotlivé výpovede účastníka dopravnej nehody - G. T. boli rozporné, avšak s týmito rozpormi sa správny orgán nevysporiadal. Podľa názoru žalobcu odborné vyjadrenie znalca č. 31/2018 o priebehu dopravnej nehody bolo vypracované iba na základe výpovede účastníka nehody G. T..

17. V súvislosti s tvrdeniami žalobcu kasačný súd poukazuje jednak na ustanovenie § 73 ods. 2 zákona SNR č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o priestupkoch“), z ktorého vyplýva, že obvinený z priestupku má právo uplatňovať dôkazy na svoju obhajobu a súčasne na ustanovenie § 32 ods. 1 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o priestupkoch“) v spojení s § 51 zákona o priestupkoch, v zmysle ktorého je správny orgán povinný zistiť presne a úplne skutočný stav vecí, pričom nie je viazaný len návrhmi účastníkov konania.

18. Kasačný súd si plne uvedomuje fakt, že zákon o priestupkoch, ani správny poriadok nestanovuje hierarchiu a dôkaznú váhu jednotlivých dôkazov a v zásade záleží na konajúcom správnom orgáne, akú váhu pripíše tomu-ktorému dôkaznému prostriedku v rámci aplikácie zásady voľného hodnotenia dôkazov, avšak použitie, resp. „preceňovanie“ niektorého z dôkazov musí byť v rozhodnutí náležité odôvodnené. Podľa názoru kasačného súdu správny orgán by mal vykonať všetky dôkazy, ktoré navrhujú účastníci konania, ak je to hospodárne z ekonomického a časového hľadiska, ak dôkazný

prostriedok nie je zjavne neúčelný a na strane druhej vykonanie navrhovaného dôkazného prostriedku by nemal pripustiť v prípadoch, keď je dôkaz nepotrebný, neopodstatnený, prípadne existuje hrubý rozpor v pomere toho, čo by sa ním malo dokazovať, najmä ide o prípad, ak ide o skutočnosť nepodstatnú pre rozhodnutie vo veci samej. Otázka, že ktoré z navrhovaných dôkazov správny orgán vykoná, nie je otázkou svojvôle a (ne)pripustenie dôkazného prostriedku má správny orgán vykladať vždy v prospech účastníka konania.

19. Podľa názoru kasačného súdu konajúce orgány verejnej správy pochybili, keď nebrali do úvahy výpoveď svedkyne B. O., ktorá v zhode s názorom žalobcu uviedla, že motorové vozidlo Seat Toledo predchádzalo jednak Chevrolet, v ktorom jazdila svedkyňa, ale aj motorové vozidlo zn. Škoda Octavia takým spôsobom, že dopravnú nehodu, ku ktorej následne došlo, mohol spôsobiť vodič motorového vozidla Seat Toledo. Správne orgány vychádzali pri zisťovaní skutočného stavu veci len z jednostranného tvrdenia účastníka dopravnej nehody - G. T., ktorý svoju pôvodnú výpoveď (čo sa týka dania znamenia smeru pri odbočovaní doľava) vo svojej následnej výpovedi do zápisnice zo dňa 10.10.2018 zmenil v tom zmysle, že vo svojej výpovedi okrem iného uviedol, že: „... vozidlá a taktiež ja sme jazdili približne 40 - 50 km/h, kedy som videl pred sebou, že mám dostatočný priestor a nevidel som žiadnu smerovku na vozidlách predo mnou, preto som sa rozhodol, že predídem uvedené dve vozidlá.“, pričom medzi výpoveďou G. T., závermi odborného vyjadrenia znalca, výpoveďou žalobcu a svedkyne zostali rozpory, ktoré si podľa názoru kasačného súdu vyžadovali ďalšie dokazovanie a to za účelom zodpovedania námietok smerujúcim voči obsahu odborného vyjadrenia. Preto nateraz, podľa názoru kasačného súdu, nie je skutkový stav veci zistený dostatočne na vyslovenie viny žalobcu bez akýchkoľvek pochybností. Uvedenému svedčí aj samotné vyjadrenie znalca Jána Maguru, ktorý na výsluchu dňa 25.01.2019 na otázku právneho zástupcu žalobcu, prečo nebolo urobená analýza dopravnej nehody tak ako vypovedal žalobca uviedol, že: „Analýza sa podľa výpovede p. Č. nedá vykonať, k tomu potrebujete presné konkrétne údaje a nie iba všeobecné, kde takéto údaje jednoznačne technicky použiteľné k dispozícii neboli.“

20. Najvyšší správny súd považuje za potrebné opakovane zdôrazniť, že mal pochybnosti o porušení § 19 ods. 1, resp. § 15 ods. 5 zákona o cestnej premávke a to s poukazom na obsah administratívneho spisu, z ktorého vyplývajú dôkazy svedčiace ako v prospech, tak i v neprospech žalobcu, pričom bez objasnenia ďalších skutočností nie je možné za tohto dôkazného stavu jednoznačne vysloviť, či priestupok spáchal žalobca. Dôkazy - obsah výpovede žalobcu alebo svedkyne B. O. majú totiž pre žalovaného rovnakú dôkaznú váhu, ako odborné stanovisko znalca. V tejto súvislosti kasačný súd uvádza, že nesmie byť na ujmu objektívnosti zistenia skutkového stavu v priestupkovom konaní, aby dve skupiny rovnocenných dôkazov boli vyhodnotené v prospech jednej len preto, že ide o dôkaz produkovaný znalcom. Ak sa vyskytnú po vykonaní dokazovania dôvodné pochybnosti o otázke viny obvineného (t.j. nie je tu istota o relevantných skutkových okolnostiach), je potrebné rozhodnúť v súlade s pravidlom in dubio pro reo v jeho prospech (pozri bližšie rozsudok Najvyššieho súdu SR sp.zn. 1Sžd/39/2012 zo dňa 20.02.2014).

21. Z uvedených dôvodov sa kasačný súd nestotožnil s námietkami sťažovateľa týkajúcich sa nesprávneho právneho posúdenia veci.

22. V súvislosti s kasačnou námietkou sťažovateľa, v zmysle ktorej, ak by žalobca chcel spochybniť závery znalca, bolo jeho právom/povinnosťou k týmto tvrdeniam predložiť dôkazné prostriedky, ktoré by spochybnili závery znalca, kasačný súd poukazuje na rozsudok Najvyššieho súdu SR vo veci sp.zn. 10Sžd/7/2013 zo dňa 26.06.2013, podľa ktorého „konštatovania žalovaného, prvostupňového správneho orgánu objasňujúceho priestupok o tom, ako mal žalobca predložiť dôkazy ihneď, ba dokonca ich aj vykonať (označenie svedkýň, znalecký posudok) opomínajú základnú úradnú povinnosť orgánov objasňujúcich priestupok i súdu preskúmavajúceho konanie a rozhodnutia vydané v priestupkovom konaní, a to konať z úradnej povinnosti prihliadajúc na práva žalobcu - obvineného z priestupku, ktorý sa má právo brániť akýmkoľvek spôsobom uzná za vhodné. Nie je jeho povinnosťou predkladať dôkazy, ba ani na ne upozorňovať. Je to jeho právo a naopak, to je úlohou orgánov objasňujúcich priestupok, ktoré sú za to platené ako orgány štátu z daní daňových poplatníkov.“

23. Na záver svojho rozhodnutia sa kasačný súd venoval námietke, ktorou sťažovateľ poukázal na to, že napadnutý rozsudok správneho súdu nie je v súlade s rozsudkom Najvyššieho súdu SR sp.zn. 1Sžd/4/2014. V tejto súvislosti kasačný súd uvádza, že sa v plnej miere stotožňuje s konštatáciou, ktorú Najvyšší súd SR uviedol vo svojom odôvodnení, v zmysle ktorej „v tak skutkovo zložitej dopravnej situácii (vid' aj argumentácia žalovaného na str. 9 napadnutého rozhodnutia o možných technických nedostatkoch pri zapnutí ukazovateľa zmeny smeru jazdy a o možnej neistote vodiča, či funkčnosť mechanizmu smerovej signalizácie je práve v tom čase dostatočná na upozornenie okoloidúcich účastníkov premávky o jeho úmysle zmeny smeru jazdy) nie je povinnosťou konajúceho správneho súdu bezvýnimočne zotrvať na preukázaní zistenia, či vodič osobného motorového vozidla, ktorý bol účastníkom dopravnej nehody, dával pred dopravnou nehodu pri odbočovaní znamenie o zmene smeru jazdy, ako sa domnieval krajský súd preberajúc tak argumentáciu žalobcu.“ V súvislosti s týmto rozsudkom treba však dodať, že v konaní vedenom pod sp.zn. 1Sžd/4/2014 bola právna situácia odlišná v porovnaní s posudzovaným prípadom,. Najvyšší súd SR v danom konaní totiž, na rozdiel od posudzovaného prípadu skonštatoval, že po stránke obsahovej bol znalecký posudok dostatočne preskúmateľný a zrozumiteľný, obsahoval podklady súvisiace so spisom správneho orgánu a z nich vyplývajúce zistenia (t.j. rýchlosť vozidiel, ich postupné presúvanie sa v danom čase a mieste a z toho vyplývajúce vôľové reakcie) dosiahnuté prostredníctvom odborných programových postupov boli celkom logické (najmä závery znalca vyplývajúce zo stôp nehodových deformácií na povrchu obidvoch vozidiel) a pre objasnenie ustanovení § 15 ods. 5 písm. d) a § 19 ods. 1 zák. č. 8/2009 Z. z. celkom postačujúce. Však vzhľadom na skutočnosť, že odborné vyjadrenie v danom prípade takéto znaky nevykazoval, rozsudok vo veci sp.zn. 1Sžd/4/2014 nie je aplikovateľný na daný prípad.

IV. Záver

24. S poukazom na uvedené kasačný súd uzavrel, že konajúce orgány verejnej správy na preukázanie skutkovej podstaty prejednávaneho priestupku neodstránil rozpory medzi výpoveďami obvineného z priestupku, svedkyne B. O., G. T., E. T. a odborného vyjadrenia znalca a nevykonali potrebné dôkazy na preukázanie ich hodnovernosti.

25. Po preskúmaní podanej kasačnej sťažnosti musí preto kasačný súd konštatovať, že táto nie je spôsobilá spochybniť vecnú správnosť napadnutého rozsudku správneho súdu. Preto Najvyšší správny súd postupom podľa § 461 Správneho súdneho poriadku kasačnú sťažnosť ako nedôvodnú zamietol.

26. O nároku na náhradu trov kasačného konania rozhodol Najvyšší správny súd tak, že žalobcovi, ako úspešnému účastníkovi konania o kasačnej sťažnosti, priznal nárok na náhradu trov tohto konania (§ 467 ods. 1 SSP a analogicky podľa § 167 ods. 1 SSP). O výške náhrady trov konania bude rozhodnuté samostatným uznesením krajského súdu.

27. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho správneho súdu v pomere hlasov 3:0.

Poučenie :

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.

